

[Kirkeministeren.]

Yderligere bygger forslaget — som det også fremgår af ordlyden — på en forudsætning om, at der fremdeles ydes tilskud til opførelse af nye kirker fra statens side. Der findes ganske vist ikke nogen lovhjemlet forpligtelse for staten til at yde tilskud til opførelse af nye kirker, men statstilskud til opførelse af nye kirker ydes med bevillingsmæssig hjemmel på de årlige finanslove efter en mangeårig bevillingspraksis, som har støtte i bestemmelsen i grundlovens § 4 om statens forpligtelse til at understøtte den danske folkekirke.

Det før omtalte udvalg har ikke ment at burde foreslå, at der lovfæstes en egentlig pligt for staten til at påtage sig en vis del af udgifterne ved nyt kirkebyggeri, men udvalget har på den anden side med megen vægt understreget, at den foreslåede nye finansieringsbestemmelse på ingen måde bør føre til, at statens tilskud herefter svinder hen eller helt bortfalder. Tværtimod finder udvalget, at det i betragtning af, at den altovervejende del af befolkningen tilhører folkekirken, må være en naturlig forpligtelse for staten i overensstemmelse med påbuddet i den fornævnte grundlovsbestemmelse at understøtte bestræbelserne for, at der gennem opførelse af de fornødne kirkebygninger skabes mulighed for en rimelig og forsvarlig kirkelig betjening af befolkningen. Endvidere har udvalget i denne forbindelse fremhævet, at det i det hele er af betydning for forholdet mellem staten og folkekirken, at der fra statens side lægges en interesse for dagen i gennemførelse af det fornødne kirkebyggeri. Udvalgets betragtninger konkluderer i en indstilling om, at der fortsat ydes tilskud af statskassen til opførelse af nye kirker, og at der på de årlige finanslove opføres en rammebevilling hertil, afpasset efter det til enhver tid værende behov og byggeindeks.

Denne indstilling kan jeg fuldt ud tiltræde.

Til sidst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om kirkeministeriets byggekvote, idet det foreliggende lovforslag ikke vil medføre den tilsigtede virkning, medmindre der kommer en rimelig ordning med hensyn til fastsættelsen af byggekvoteaen til opførelse af nye kirker.

Jeg støtter mig også her til betænkningen om finansiering af kirkebyggeri.

For finansåret 1965-66 udgør den byggekvote, der er afsat til anlægsarbejder under kirkeministeriet, 4 mill. kr.

Alene i det storkøbenhavnske område — d. v. s. i København og de 22 omegnskommuner — er antallet af aktuelle kirkeopgaver ifølge en opgørelse foretaget af Det københavnske Kirkefond opgjort til 28, og derudover har kirkefondet påpeget en række kirkeopgaver, som bliver aktuelle inden for de nærmeste år. I det øvrige land anslås antallet af presserende kirkeopgaver efter et forsigtigt skøn til 20-30.

Da udgifterne til opførelse af en kirke af normal størrelse med de nugældende byggepriser sædvanligvis vil ligge omkring 1 mill. kr., må det være indlysende, at kirkeministeriets nuværende byggekvote er ganske utilstrækkelig, så meget mere som også arbejder vedrørende ombygning og udvidelse af bestående kirker efter den gældende ordning skal afskrives på denne kvote.

I betænkningen har udvalget da også indstillet, at der tages skridt til en ændret fastsættelse af kirkeministeriets byggekvote og har i så henseende peget på, at der foruden en meget væsentlig forhøjelse af byggekvoteaen til nyt kirkebyggeri burde fastsættes en særskilt byggekvote til arbejder bestående i ombygning og udvidelse af eksisterende kirker, samt at der burde åbnes adgang til at meddele indgangsstilladelse uden for byggekvoteaen, hvor det drejer sig om opførelse af en kirke, der skal betjene en såkaldt planetby — altså i tilfælde som det før omtalte i Gladsaxe — idet en udskydelse af kirkebyggeriet i sådanne tilfælde efter udvalgets opfattelse er uforsvarlig.

Jeg håber, at det må blive muligt at finde frem til en rimelig løsning, således at det foreliggende lovforslag kan få den tilsigtede gavnlige indflydelse på kirkebyggeriet, der nu så længe har været hæmmet — og efter min mening i en ganske urimelig grad — af de forhold, som jeg her har omtalt.

Jeg vil gerne takke for den bistand, der af medlemmer af det høje ting er ydet under arbejdet i det omtalte udvalg, og udtrykker til slut håbet om velvillig modtagelse i tinget af det hermed fremsatte lovforslag.